

Τρεις μουσικοί

*Τρεις μουσικοί, με άρπα,
κιθάρα και βιολί πήγανε ταξίδι
με γάιδαρο αντί για μηχανή.
Έφτασαν στην Ινδία αντί για Αφρική,
πήραν ένα μήλο
κι αρχίσαν από εκεί.*

*Στη Γερμανία φτάσανε
αντί για ελληνική
και άρχισαν να παίζουν
με χαρά και μουσική.*

*Στην Ελλάδα φτάσανε
μόνο με άρπα και βιολί
κι αντί να παίζουνε
χάσαν κι έναν εκεί.*

*Στις τρεις τη νύχτα
πήγανε στην Κική
κι αντί να παίζουνε,
έφαγαν εκεί.*

*Μια ζήλια τους έπιασε εκεί
και τους μάλωσε η Κική.*

(Μάκης Χαηλόβ)

Τρεις μουσικοί

Τρεις μεγάλοι μάγοι μουσικοί, με άρπα, κιθάρα και βιολί πηγαίνουν να μαγέφουν με τα μουσικά όργανα τη γιαγιά της ασπρομάλλα καλογριά.

*Τους βλέπει αυτή η βρομόγρια και τους πιάνει απ' τα μαλλιά. Τους πέφτει η μούρη και πηγαίνουν στον παππού να τους εξηγήσει το γιατί έγινε αυτό. Κάνει όμως κι αυτός το ίδιο. Μετά πηγαίνουν στη μαμά και τους πιάνει με τις κλοτσιές. Μετά απ' όλα αυτά, καταλαβαίνουν τα παιδιά πως πάει η ώρα μία παρά το βράδυ. Τότε κατάλαβαν γιατί είχαν όλη τόσο κακή διάθεση.
(Κώστας Σιούτης)*

Οι τρεις μουσικοί – Η πιο γλυκιά ιστορία

Μια φορά κι έναν καιρό ήταν η Μουσικούπολη. Η Μουσικούπολη ήταν πρωτεύουσα της Φτιαχτούπολης. Στη Φτιαχτούπολη ήταν τρεις μουσικοί, ο Αντωνάκης, ο Κατσουφιάκης και ο Τρίκιος. Όταν ήταν μικροί, ήθελαν ν' ανέβουν πάνω στη σκηνή. Ύστερα, όταν μεγάλωσαν, το όνειρό τους έγινε πραγματικότητα.

Πήγαν λοιπόν στη Μουσικούπολη. Έτσι, ανέβηκαν επάνω στη μοναδική σκηνή της Μουσικούπολης. Οι τρεις μουσικοί είχαν πολύ άγχος. Όμως στο τέλος, όλοι οι άνθρωποι της Μουσικούπολης έριξαν πολλές λίρες και οι τρεις μουσικοί είχαν αρκετά λεφτά για να πάνε τον πατέρα τους στο νοσοκομείο.

Έτσι, ο πατέρας τους έγινε καλά και ζήσαμε εμείς καλά και οι τρεις μουσικοί καλύτερα.

(Γιώργος Κοντοπάνος)

Τρεις μουσικοί

Ήταν 23 Ιανουαρίου 1985 και η Αθήνα δεν ήταν όπως τώρα. Κτίρια δεν είχε, ούτε πολυκατοικίες, αλλά παράγκες, σπιτάκια νεοκλασικά και ήταν ωραία να πέρναγες στα στενά δρομάκια, όχι όπως τώρα.

Τρεις άντρες ντυμένοι μουσικοί πήγαιναν σ' ένα μασκέ πάρτι. Ο κάπτεν – Τζήμης, ο γερο-καπετάνιος κρατούσε το βιολί και έπαιζε με την καρδιά του. Ο δήμαρχος της πόλης, ντυμένος και αυτός, κρατούσε τη φλογέρα και οι άνθρωποι χειροκροτούσαν πολύ και ο τελευταίος μουσικός κρατούσε στο πιάνο το ρυθμό και οι άνθρωποι χόρευαν.

Μετά οι τρεις άνθρωποι φάγανε πολύ και ακολούθησε η Ζαυ με τον ξύλινο διάυλο της. Οι άνθρωποι χειροκροτούσαν πολύ. Έπειτα ερχόταν στο μασκέ πάρτι η Ε'2 τάξη του 8^{ου} Δημοτικού σχολείου και η κυρία τους ήταν ντυμένη κότα με το καλάθι με τα αυγά.

Οι τρεις μουσικοί πήγαν στο σπίτι τους αλλά είχαν μεθύσει πολύ και οι γυναίκες τους οι καλές τους είπαν όταν έφταναν ένα ωραίο ποίημα. « έλα στο σπίτι να δεις αγάπες, έλα πιο μέσα να φας φάπτες.» Σε λίγο έφυγε και η Ζαυ με το διάυλο και την πήρε το ταξί που την πήγε στο σπίτι της. Εκεί έφαγε τα σουτζουκάκια της γιαγιάς.

Τα παιδιά της Ε'2 τάξης έμειναν πολύ μέχρι που βαρέθηκαν και αυτοί, έφυγαν και τελείωσε το μασκέ...

(Σωτήρης Ψουρούκης)

Οι τρεις μουσικοί

Τρεις μουσικοί με άρπα, κιθάρα και βιολί πήγαν μια μέρα να παίξουν μουσική. Όταν παίζανε μαζί, οι νότες πετάχτηκαν παντού. Όταν τις άκουσε ο κόσμος, ένα χειροκρότημα πετάχτηκε στη γη.

Την άλλη μέρα, πήγαν πάλι για μουσική και τους άκουσε η γη που παίζαν όλοι μαζί. Παίξαν πάλι μουσική, στο θέατρο δίπλα στη γη και ο κόσμος φώναζε: «Μπράβο, μπράβο τρεις μουσικοί!!»

(Χρήστος Στεφάνου)

Τρεις μουσικοί

Τρεις μουσικοί με άρπα, κιθάρα και βιολί
πηγαίνουν να δώσουν μια συναυλία
στη μεγάλη χώρα τη Γαλλία.
Όλο παίζουν και καθόλου δε σταματάνε.
Το κοινό χειροκροτά πολύ πολύ δυνατά
και οι μουσικοί συνεχίζουν με χαρά.
Όταν τελειώνει η συναυλία,
οι μουσικοί με χαρά γυρίζουν πίσω στην Ιταλία
και τρώνε πολύ φράι,
πίτσες, μακαρονάδες με τυρί
γιατί κουράστηκαν με την πολλή τη μουσική.

(Βασίλης Παναγάκης)

ΠΑΒΛΟ ΠΙΚΑΣΣΟ «Τρεις μουσικοί»

Τρεις μουσικοί με άρπα, κιθάρα και βιολί ήρθαν να μαγεύουνε τη γη , σ' όλο τον κόσμο ν' ακουστεί, όλοι να γίνουνε καλοί και ν' αγαπηθούν πολύ. Η μουσική είναι κρυφή στο σευτόνι σου να κοιμηθεί για να μαθευτεί μετά στη γη ότι κοιμηθήκατε μαζί.

(Κώστας Νάτσος)

Τρεις μουσικοί

Κάποτε σε ένα μουσικό κέντρο εμφανίστηκαν τρεις μουσικοί για να παίξουν τραγούδια με τα όργανα που είχαν φέρει μαζί τους.

Η αυλαία άνοιξε κι εκείνοι άρχισαν να παίζουν τα καλύτερα μουσικά κομμάτια που είχαν συνθέσει.

Οι θεατές χόρευαν μαζί με το ρυθμό της μουσικής.

Στο τέλος, υποκλίθηκαν στον κόσμο και γύρισαν στο σπίτι τους. Γι' αυτούς αυτή η νύχτα θα μείνει

A-E-E-X-A-S-T-H!

(Ελευθερία Κουρή)

Τρεις μουσικοί

*Τρεις μουσικοί
πάνω στη σκηνή
με βιολί, κιθάρα και άρπα
κάθονται και παίζουν,
τους νικάν και φεύγουν.*

*Αρχίζει πάλι ο καιρός
μπαινούν όλοι στο χορό
αρχίζει η μουσική και...
βγαίνει μια χουτρή!*

(Ραφαήλ Πέτρο)

Τρεις μουσικοί

*Τρεις μουσικοί
χορεύουνε παλύ.*

*Ο ένας το βιολί,
ο άλλος το κλαρίνο,
είναι χαρούμενοι κι οι δυο.*

*Ο τρίτος το αρμόνιο
πολύ πολύ χαρούμενος
πατάει το κουμπί
και παίζει η μουσική.*

*Τελειώνουν νωρίς
και πάνε για παιχνίδι
πάντα ο τρίτος μουσικός
τους άλλους τους νικά.*

*Όταν πηγαίνουν για ύπνο
μιλούνε για το κρύο
κι όταν υπνοβατούν
κι οι τρεις μαζί
κουνάνε το γραφείο.*

(Ειρήνη Τράσου)

Η γυναίκα με το διάκυλο

Μία γυναίκα πήγε σ' ένα μουσικό θέατρο να παίξει με το διάκυλό της. Της λένε: «Πρέπει να ετοιμαστείς γρήγορα για να βγεις στην παράσταση.»

Έτσι, έπαιξε την καλύτερή της μουσική.

Από τότε έγινε διάσημη σ' όλον τον κόσμο και εκείνη και η άρπα της. Την άλλη μέρα πήγε να ξαναπαίξει. Εκείνη τη στιγμή έβγαναν νότες από το διάκυλο. Έτσι, έγινε ακόμη πιο διάσημη γιατί νόμιζαν ότι ήταν ζογκλέρ.

(Ελευθερία Μάλλιου)

Γ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, «Κοπέλα με άρπα»

Η άρπα

Άρπα και βιολί
παίζουν όλοι
να τραγουδούν τα παιδιά,
να ' ναι όλοι μια χαρά.

Από την ομορφιά
Όχι! Από τη γλυκιά
φωνάζουν όλοι
«Την ομορφιά, την ομορφιά»,
να ' ναι όλοι μια χαρά.

Τραγουδά,
μίλα την ομορφιά
και να ' ναι όλοι
μια χαρά!

(Έλσα Τεωργιάδου)

Ο διάκυλος

Κοπέλα όμορφη, γλυκιά,
με διάκυλο στο χέρι
οι νότες βγαίνουνε σιγά,
άκου προσεκτικά.

Οι άνθρωποι μαγεύτηκαν,
χι απ' την ομορφιά της
αλλά απ' τη λαλιά της.
Όλοι μαζί με τα παιδιά...

Χαρούμενοι όπως ήταν,
έρχεται η μουσική
και τους παίρνει
λες και τους τραβάει απ' τ' αυτί!

(Κική Τεωργιάδου)

Η κοπέλα με το δίαυλο

Μια κοπέλα κάθεται στο όμορφο παράθυρό της και παίζει δίαυλο. Καθώς ο ήλιος έφρευγε, ο αέρας ερχόταν. Ο γλυκός αέρας πήγαινε στα μαλλιά της κοπέλας. Ήταν μαγευτικό να βλέπεις τον αέρα να απλώνεται στα μαλλιά της. Ακόμα έβλεπες μια λάμψη στα μαλλιά της και να τριγυρνούν οι μπουκλες της σαν παιδιά που παίζουν. Το σπίτι της κοπέλας ήταν πολύ κοντά στο δάσος κι έτσι όταν έπαιζε το δίαυλό της μάγευε όλο το δάσος.

(Ηλιάνα Ανδρεάδη)

Η κοπέλα με το δίαυλο

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν μια κοπέλα που λάτρευε τη μουσική. Είχε ένα δίαυλο και κάθε φορά που έπαιζε, από μέσα του έβγαιναν μαγικές νότες και τραγούδια.

Μία μέρα την ανακάλυψαν άνθρωποι του βασιλιά και την πήραν στο παλάτι να παίζει για εκείνον. Αυτή, μόλις τον είδε τον ερωτεύτηκε και από τότε παίζει για το βασιλιά της χρόνια και χρόνια για να του δείξει την αγάπη της.

(Μαρία Ιωαννίδου)

Η λαϊκή γιορτή

Καθώς ο μουσικός
έπαιζε βιολί
έφυγε το περισσότερι,
έφυγε κι η μουσική.

Τον καημό των θεατών
θα τον κλάψω μόνο εγώ
που έφυγε η μουσική
και δεν είχε λέξη αυτή.

Μετά από κάνα δώρο,
επέστρεψε η μουσική
και γίνανε οι φίλοι μας
φιλαράκια όπως πριν.

Μα ο Κωστάκης και ο Γιωργής
πήραν φόρα οι δυο οι μουσικοί
κι από την πολλή την κατηφόρα
βρέθηκαν σε ασηφόρα
και γινήκαν πάλι οι φίλοι μας
φιλαράκια όπως πριν.

(Ιωάννα Σγουρού)

Λαϊκή γιορτή

Οι κουρτίνες της αυλαίας άνοιξαν. Ένας κύριος με μύτη σουβλερή, γαλάζια μάτια και καπέλο εμφανίστηκε στη σκηνή. Έκλεισε τα μάτια του και έπαιξε μουσική με ένα χαρτί. Ήταν ένα απλό άσπρο χαρτί. Όλοι οι θεατές τον κοιτούσαν με ανοιχτό το στόμα.

Ξαφνικά, ο παράξενος κύριος πέταξε το χαρτί ψηλά και άνοιξε τα χέρια του. Από τα χέρια του πετάχτηκε με ταχύτητα φωτός ένα περισσότερι.

Το περισσότερι είχε επάνω του χιλιάδες νότες. Πέτούσε ψηλά ως τα σύννεφα. Όπου πετούσε, έσπερνε μουσική, μελωδία αρμονική. Εκείνη την ώρα, μεγάλοι και μικροί βγήκαν στους δρόμους και χόρευαν. Ήταν μια φανταστική στιγμή!

(Ελπίδα Φάρου)

‘Περιγράψω με ένα ποίημα ή με μια ιστορία
έναν πίνακα ζωγραφικής’

8^ο Λ.Σ. Κορυδαλλού
Τμήμα Ε'2

ΣΩ

‘Περιγράψω με ένα ποίημα ή με μια ιστορία έναν πίνακα ζωγραφικής’

ΣΩ

8^ο Γ.Σ. Κορυδαλλού
Τμήμα Ε'2